

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: **Ötvenéves a Textilfestőgyár**

Forrás: *Képeslevegő*

(Hely)

1958. 10. 4.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

677

He

Idő

1908/1958

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinyomda 1926 — 8891

Ebédidőt fúj a Textilfestőgyár dudája. A következő percben kinyílik a gyárkapu, özönlének ki a munkások. Átvágnak a Szentendrei úton s letelepednek a gyárral szemközti giz-gazos rétre. Kinél lábos van, kinél csak stanecli. Ebédelnek. Merthogy az igazgatóság ukája szerint a munkások ebédidő alatt nem tartózkodhatnak a gyárban.

Munka után: irány a szomszédos Weber-kocsma. Ide persze csak azt tart, akinek pénze van. Pénze pedig csak keveseknek van. Felnőtt férfiak 24, nők 18 filléres órabérért dolgoznak. Hogy a munkás mint kulturálódik, az a saját magánügye, a vezetőket nem érdekli.

Mindez évekkel ezelőtt történt. Ki tudja már, hol van Fried Armand úr, a külföldi részvényesek teljhatalmú megbízottja, hol van Sándor Skrabár Mátyás, a cezarmániás személyzeti igazgató, Fonyódi Fuchs András igazgató, a jeles volksbundista, Zeeman Vince, a gyár „udvarmestere”.

Hanem *Beringer Milorád* bácsi itt van még a gyárban. Itt van már 45 éve. És társaival, *Dechnál Sándorral*, *Kalmár Istvánnal*, *Szendi Antallal*, *Müllner Jánossal* és *Lazeczki Rezsővel*, akik már

35 éve dolgoznak itt, tegnap szépen kiöltözött, s részt vett a gyár félszázados jubileumi ünnepségén. Ha valaki, hát ők tudják, hogy milyen változást hoztak az elmúlt évek. Mutogatják, mint a sajátjukat az üzemi konyhát és éttermet, a fürdőket. No és a kultúrkombinát! Van itt műszaki kör, munkásklub, énekkar, zenekar, színjátszó csoport, szabásvarrás tanfolyam, játékszoba rádióval, televízióval, biliárd, Rexasztal, jól felszerelt könyvtár, szaklapok, folyóiratok. A gyermekes szülők részére bölcsőde és óvoda, s az óvoda alagsorában gépésített mosoda a dolgozók részére.

Az államosítás évében 14 millió méter anyagot készítettek, az idén több lesz 32 milliónál is. Persze, ehhez egy kicsit át is kellett alakítani a gyárat. Új fehér-és színesáruraktár meg nyomóelőkészítő létesült, átszervezték az összerakót, kétszeresére bővítették az appeturát. Ez — ahogy mondják — csak a kezdet. A hároméves tervben továbbfejlődnek. A fő cél: *modernebb technológiával, nem gyűrődő, s az eddigieknél szebb, változatosabb anyagokat készíteni. Mert — az ötven év kötelez.*